

olle temma sōame ligutaminne ei kuisse kawwas. — Tōise pafsiwa talle wina, pilkasiwa temma murreliko meest, ja et temma kōl eddimālt es tahha neidega kōkkoſeltſi, kui se wiin olli ārrawoetu, ja pā hullus nakkas minnema, sis es olle ennamb waese emma sōnna, ei omma pattu hukkatus melen, nink peake olli Jaan jalle omma wanna jone pāal, ja weel hullemb, kui temma enne olli olnu.

Kui weel laiwo tōisel pāiwal merde es sa minna, kunna tuul perri es tahha olla, sis olli ne koppiko pea ārraraisatu, mes Janil ūtten olli, ja kawwala kaupleja, kes wangele sedda wina laiwa pāle tōiwa, es tahha ennamb middake Janile anda. Sis tōssi se pattu himmo. Hullust pāāst tannit temma kui ellaj selle jogi perra, kist sedda piibli ramato, mes emma wiimses armo perrandusses olli andnu — kon temma neid kalli sōnnu tuhhat kōrd omma silmawega olli kistnu, — sedda kist temma afna pāalt, ja paf sedda wina wasta wahhetada. Ramatul olli hōbbehagi, neide perrast himmust sedda se kaubamees, ja Jaan and wina wasta omma Piibli-ramato ārra. — Ent se wanna sōamihhe sūdda lāts wallo tāūs. „Sinna kelm!“ ni pand temma Janile pāle, — ost se ramato kaupleja kāest, ja lāts, nink and sedda Jani emmale taggasi, ja ūttel: „Naine, ārra ikke, sinno poig ei olle sedda silmawet wāart, mes sinna temma perrast wallat.“

Ent emma murret tost weel ennamb, sest nūūd olli sa se wimane lotus ārralōpnu, et surm tedda ūtskōrd pojaga piddi jalle ūhhendama.

Laiwo olli merde ārralānnu. Rand kätte filmist. Es nōtta muud kui wet ja taiwast. Ent tost tunnist sani, kui Jaan sedda kallist ramatut olli ārrawahhetanu, olli kui ūts rasse kiwui temma sōame pāle kalutu. Ūts salla-mahtu hiem ja wārriseminne kāwwe temma luije mōda, ja ōsel kui kif maggasiwa, sis olli se wanna seersanti hāal temma kōrwun, ja heidit tedda unne pāalt. Ja kui temma maggama jāi, sis nāūdeti unnen temmale se wanna emma, kuis temma sūal wangi ternin maan olli, ja se ramatot